

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

785. Intra quantum tempus facienda publicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 785. Intra quantum tempus faciendae publicatio?

Respondeo: Olim vi Regulæ Cancellariæ, & Constitutionis Pii V. resignationis factæ extra Curiam apud Ordinarios publicatio fieri debebat infra unum mensē; factæ verò in Curia infra sex mensēs, ut nimirum Resignatarius sex temporis haberet, quo se recipere posset ad locum ab Urbe distantem, ubi faciendae publicatio. Paris. l. 11. q. 2. n. 2. Azor loc. cit. q. 3. Hodie verò per Constitut. Gregor. de resignationibus factis in Curia, eorūque provisionibus cum literis Apostolicis desuper confectis faciendae publicatio intra sex mensēs, si beneficium existat intra seu citra montes; si verò existat extra montes, faciendae publicatio intra novem mensēs, de resignationibus verò factis extra Curiam apud Ordinarios, (quas, ut præcipitur in eadem Constitutione Gregor. debet Episcopus recipere, vel admittere, beneficiumque conferre intra unum mensē) faciendae publicatio intra tres mensēs (quod tamen intellige juxta limitationem paulò post subjiciendam, dum nimirum Ordinarius quoque providit, seu contulit illud beneficium, secus si Papa) pro ut hæc omnia clarè exprimuntur in dicta Constitut. Extenditurque hoc ipsum ad publicandas permutationes factas extra Curiam. Paris. cit. q. 2. n. 12. Et procedit idem, etiam si plures cessiones intra hoc tempus datum ad publicandum fuissent factæ, ita ut ultimus Resignatarius teneatur publicare intra tempus incipiens currere primo Resignatario. Azor loc. cit. q. 2. & ex eo Castrop. cit. §. 6. n. 10. juxta dicta superius; ubi, an secundus Resignatarius publicare teneatur, & expressa Constitutionis verba *videm* recitata. Quod si tamen beneficium resignatum coram Ordinario quis impetret à Papa, eò quòd Ordinarius non providit infra mensē; vel etiam, quia Resignatarius sibi collatum non publicavit intra dictos tres mensēs, conceduntur tali impetranti ad publicandum sex aut novem mensēs; quia, etsi beneficium resignatum coram Ordinario, obtentum tamen est à Papa. Castrop. loc. cit. Garc. p. 11. c. 3. n. 287.

Quaestio 786. Quo die incipiat currere illud tempus datum ad publicandum?

Respondeo primò: Tres illi mensēs concessi ad publicandum factam coram Ordinario resignationem, & ab eodem provisionem, computantur à die, quo ipse Ordinarius contulit beneficium; non verò à die admissæ resignationis, utpote quæ admissio fieri potest pluribus diebus intra eundem mensē ante collationem ejusdem beneficium. Azor loc. cit. q. 3. Castrop. cit. n. 10. Paris. cit. q. 2. n. 9. contra Rosiniac. de benef. c. 27. n. 7.

2. Respondeo secundò: Sex aut novem illi mensēs hodie computantur, non à die resignationis, seu porrectæ supplicæ. Castrop. loc. neque à die præstiti seu extensi consensūs. Ventrigl. To. 2. annot. 4. §. 2. n. 59. Paris. cit. q. 2. n. 17. sed à die provisionis Pontificiæ, seu concessionis gratiæ; hoc est, à die datæ, seu quo supplicatio signata à Papa, & à Datario recognita, etsi literæ non sint expeditæ. Castrop. Paris. Ventrigl. ll. cit. Tond. qq. benef. p. 1. c. 13. n. 15. juxta expressa verba Constit. Gregor. à data concessionis gratiæ, non à die præstiti super ea con-

sensūs numerandos, &c. Quod si plures reperiantur Data supplicationum, eò quòd prima postmodum fuerit recognita, & in meliorem formam mutata, mentes numerandi sunt à die primæ Data, Paris. n. 19. & ex eo Azor loc. cit. q. 4. juxta expressa verba Constit. Gregorii: *Esti postea concessio gratiæ hujusmodi ex quavis causa, diversisque Datis, ac quotiescunque, & quovis modo reformata, & valida reddita fuerit, menses computentur à die data concessionis gratiæ, &c.*

Quaestio 787. An tempus assignatum ad publicandum currat minori quatuordecim annis, dum is ignorat beneficium resignatum sibi collatum?

Respondeo affirmativè. Paris. l. 11. q. 4. n. 43. citans plures pro hoc Rota decisiones. Azor loc. cit. q. 6. §. postremò quæres. Ventrigl. loc. cit. n. 72. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 158. contra Navar. cons. 3. de renunc. tenentem in genere, quòd prædictum tempus non currat impedito: quas tamen sententias ita conciliat Ventrigl., ut illa Parisi procedat in foro fori, utpote in quibus terminis loquitur; illa verò Navarri in foro conscientiæ, prout ipse Parisius l. 11. q. 13. n. 111. affirmat hisce expressis: *Modificarem tamen hanc conclusionem, ut quoad forum conscientiæ procedat opinio Navarri, ut iste filius seu minor ex hoc excusetur, &c.* quod tamen ipsum Paris. intelligere videtur de eo, quòd non peccet transgrediendo (intellige materialiter) illam legem de publicando, non verò de eo, quòd non amittat beneficium. Rationem responsionis dat hanc n. 44. quòd in Constitut. Gregor. adfit Decretum irritans, quod ligat etiam ignorantes, pro quo citat c. 1. de concess. præb. c. quondam. de præb. in 6. Gl. in c. tibi. de rescrip. §. quinto. Gemin. in c. si eo tempore. de elect. in 6. Barbat. Butrio. Cardin. &c. Proinde contrarius non sit Baldus, dum in l. annus. ff. de calum. tradit tempus inductum à statuto ad faciendam insinuationem donationis non currere ignorantem; quia non loquitur de statuto habentè Decretum irritans. Paris. n. 48. juncto n. 35. Uti nec obstat, quòd tempus statutum à lege non currat ignorantem, v.g. tempus ad eundem hæreditatis, ut habet communis; fallit enim, ubi est appositum Decretum irritans. Paris. n. 49. juncto n. 38. Item n. 45. hanc dat rationem, quòd, dum agitur de favore animarum (quarum favore introductam publicationem dictum est supra) tempus currat etiam ignorantem, juxta Gl. communiter receptam in c. statutum. de præb. in 6. v. numerandum. Probatur etiam idem à Paris. ab Azor loc. cit. quòd, sicut patre procurante beneficium parochiale filio, filius per ignorantiam hujus sibi factæ collationis (patre nimirum retinente literas collationis) non promotus intra annum, nihilominus incidit in poenam, & beneficium amittit; ita etiam, dum patre retinente penes se literas Pontificias, quibus beneficium resignatum providetur filio minori, hic exinde incius sibi factæ gratiæ resignationem & provisionem hanc intra tempus statutum non publicat, amittat nihilominus gratiam hanc, & beneficium vacet.

2. Sed & licet aliàs non obstante, quòd currat adversus minorem tempus, hic tamen, quoties tractatur de amissione juris, sit restituendus in integrum, ut fuse probat, & pluribus exemplificat

Paris.